

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 915/2020
21.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији су пуномоћници Милан Костић и Никола Жарковић, адвокати из ..., против тужених Града Београда и Предшколске установе „Чика Јова Змај“ из Београда, које заступа Градски правобранлац Града Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1023/19 од 15.08.2018. године, у седници већа одржаној дана 21.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у другом ставу изреке пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1023/19 од 15.08.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у другом ставу изреке пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1023/19 од 15.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 24707/16 од 13.10.2017. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе из поднеска тужилаца од 26.05.2017. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезани су тужени да солидарно исплате тужиоцима на име накнаде штете појединачно утврђене новчане износе наведене у изреци пресуде по месецима, за временски период од 01.09.2013. године до 21.12.2014. године, са законском затезном каматом на сваки појединачно утврђени износ, све ближе одређеном у изреци пресуде. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да солидарно исплате тужиоцима на име трошкова парничног поступка износ од 83.484,00 динара са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење до исплате.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 1023/19 од 15.08.2018. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П 24707/16 од 13.10.2017. године у другом ставу изреке, а жалба тужених у овом делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка из трећег става изреке првостепене пресуде тако што су обавезани тужени да солидарно исплате тужиоцима на име трошкова парничног поступка износ од 61.734,00 динара.

Против правноснажне одлуке о трошковима поступка садржане у другом ставу изреке пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с`тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. у вези члана 420. став 1. и 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18– у даљем тексту: ЗПП).

Одредбама члана 404. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови, под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Међутим, како ревизија против одлуке о трошковима поступка као споредном тражењу никад није дозвољена, то посебна ревизија против одлуке о трошковима поступка као споредном тражењу није изузетно дозвољена. Такође, одлучивање другостепеног суда о трошковима поступка у ситуацији када је изјављена жалба је одлучивање према околностима сваког конкретног случаја и зависи од успеха страна у спору. С`тога, по оцени Врховног касационог суда не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији тужилаца ради уједначавања судске праксе.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Наиме, када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, то Врховни касациони суд налази да ревизија тужилаца није дозвољена према врсти одлуке која се побија. У овом случају ревизија није дозвољена ни на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је побијаним делом другостепене пресуде преиначена одлука о трошковима поступка као споредном потраживању.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић